

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2021, declarate de avocata Elena Buguța în numele părților vătămate Bumbu Gheorghe și Gonța Ion, de avocata Elena Țigănașu în numele inculpatului Sîrbu Petru și de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Chițanu Veniamin, în cauza penală privind inculpații

Sîrbu Petru XXXXXX;

Chițanu Veniamin XXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>09.06.2021 - 19.07.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>12.08.2021 - 11.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.12.2021 - 26.01.2022.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 19 iulie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Sîrbu Petru a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

Chițanu Veniamin a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 19.07.2021, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 21.04.2021 până la 19.07.2021.

Prin aceeași sentință au mai fost condamnați Avram M., Sîrbu A. și Sîrbu M., însă în privința lor hotărârile judecătorești nu au fost contestate.

De la inculpați s-au încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 5096 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 12 spre 13 aprilie 2021, în perioada de timp 22.00 - 01.00, inculpatul Sîrbu P., aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, acționând intenționat și de comun acord cu Avram M., Chițanu V. și Sîrbu A., manifestând un comportament agresiv și violent, aflându-se la domiciliul lui Cireș Z., aplicând forța fizică, contrar voinței minorilor Braga P. și Gonța I., i-au scos pe aceștia în drumul din fața gospodăriei, după care i-au urcat cu forța în portbagajul automobilului „Mercedes E320”, n.î. XXXXXX, ce aparține lui Sîrbu P. Ulterior, Chițanu V., Avram M., Sîrbu P. și Sîrbu A., acționând concertat, i-au transportat contrar voinței, pe minorii Braga P. și Gonța I., până la poarta locuinței lui Sîrbu M., unde Chițanu V. le cerea minorilor Braga P. și Gonța I. să recunoască cine din ei a pătruns în luna ianuarie 2021 în locuința lui Sîrbu M., de unde au fost sustrase mai multe produse alimentare, iar în acest sens, în scopul sporirii temerii minorilor și pentru a-i determina pe aceștia să îi comunice informația cu privire la cele relatate, amenințându-i cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, Chițanu V. a scos un pistol de model „EKOL Major”, cu seria și numărul „Emi2-XXXXXX”, de calibrul 9 mm, pe care îl deținea asupra sa și a efectuat o împușcătură în direcția părții laterale stângi a corpului minorului Braga P., cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0176, din 21.04.2021 o excoriație în proiecția marginii superioare a cristei osului iliac centru stânga, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, continuându-și acțiunile infracționale, împreună cu Avram M., Chițanu V. și Sîrbu A. au urcat cu forța minorii Braga P. și Gonța I. în automobilul „Mercedes E320”, cu care s-au deplasat la domiciliul minorului Bumbu G., unde l-au somat pe ultimul să iasă în drum, după care, intenționat i-au urcat cu forța, contrar voinței ultimilor, pe Braga P. și Gonța I. în salonul mașinii, iar pe Bumbu G. în portbagajul aceluiași mijloc de transport, cu care s-au deplasat în continuare spre domiciliul lui Sîrbu P., amplasat în XXXXXX, XXXXXX, unde în gospodăria ultimului, Sîrbu P., împreună cu Avram M., i-au aplicat minorului Bumbu G. multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cu o ștachetă, utilizată în calitate de obiect pentru cauzarea leziunilor corporale precum și cu palmele, după care, în scopul inspirării fricii și temerii, deținând un topor asupra sa, l-a amenințat pe minorul Bumbu G. cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei pentru a-l determina pe acesta să recunoască furtul produselor alimentare din gospodăria lui Sîrbu M. din luna ianuarie 2021, fiindu-i cauzat minorului Bumbu G., conform raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0175 din 21.04.2021, echimoze sub ochiul drept, antebrațului mâinii drepte, gambele picioarelor, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, inculpatul Sîrbu P. a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2) și (3), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, ca organizator și autor la răpirea

mai multor persoane, cu buna știință asupra unor minori, de mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte folosite în calitate de armă.

Chițanu V. în noaptea de 12 spre 13 aprilie 2021, în perioada de timp 22.00 - 01.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, acționând intenționat și de comun acord cu Avram M., Sîrbu P. și Sîrbu A., manifestând un comportament agresiv și violent, aflându-se la domiciliul lui Cireș Z., aplicând forța fizică, contrar voinței minorilor Braga P. și Gonța I., i-au scos pe aceștia în drumul din fața gospodăriei, după care i-au urcat cu forța în portbagajul automobilului „Mercedes E320”, n.î. XXXXXX, ce aparține lui Sîrbu P. Ulterior, Chițanu V., Avram M., Sîrbu P. și Sîrbu A., acționând concertat, i-au transportat contrar voinței pe minorii Braga P. și Gonța I., până la poarta locuinței lui Sîrbu M., unde Chițanu V. le cerea minorilor Braga P. și Gonța I. să recunoască cine din ei a pătruns în luna ianuarie 2021 în locuința lui Sîrbu M., de unde au fost sustrate mai multe produse alimentare, iar în acest sens, în scopul sporirii temerii minorilor și pentru a-i determina pe aceștia să îi comunice informația cu privire la cele relatate, amenințându-i cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, Chițanu V. a scos un pistol de model „EKOL Major”, cu seria și numărul „Emi2-XXXXXX”, de calibrul 9 mm, pe care îl deținea asupra sa și a efectuat o împușcătură în direcția părții laterale stângi a corpului minorului Braga P., cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0176, din 21.04.2021 o excoriație în proiecția marginii superioare a cristei osului iliac centru stânga, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, continuându-și acțiunile infracționale, împreună cu Avram M., Sîrbu P. și Sîrbu A. au urcat cu forța minorii Braga P. și Gonța I. în automobilul „Mercedes E320”, cu care s-au deplasat la domiciliul minorului Bumbu G., unde, l-au somat pe ultimul să iasă în drum, după care, intenționat i-au urcat cu forța, contrar voinței ultimilor, pe Braga P. și Gonța I. în salonul mașinii, iar pe Bumbu G. în portbagajul aceluiași mijloc de transport, cu care s-au deplasat în continuare spre domiciliul lui Sîrbu P., amplasat în XXXXXX, XXXXXX, unde în gospodăria ultimului, Sîrbu P., împreună cu Avram M., i-au aplicat minorului Bumbu G. multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cu o ștachetă utilizată în calitate de obiect pentru cauzarea leziunilor corporale, precum și cu palmele, după care, în scopul inspirării fricii și temerii, deținând un topor asupra sa, l-a amenințat pe minorul Bumbu G. cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei pentru a-l determina pe acesta să recunoască furtul produselor alimentare din gospodăria lui Sîrbu M. din luna ianuarie 2021, fiindu-i cauzat minorului Bumbu G., conform raportului de expertiză judiciară nr. 202122P0175 din 21.04.2021, echimoze sub ochiul drept, antebrațului mâinii drepte, gamba picioarelor, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, inculpatul Chițanu V. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, ca autor la răpirea mai multor persoane, cu buna știință asupra unor minori, de mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte folosite în calitate de armă.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate în cadrul urmăririi penale, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul Sîrbu P. se caracterizează pozitiv, are la întreținere patru copii minori, a

comis multiple contravenții, anterior nu a fost condamnat, însă prin ordonanța Procuraturii Hâncești din 09.12.2008 a fost încetată urmărirea penală în privința lui în legătură cu intervenirea amnistiei, că inculpatul Chițanu V. se caracterizează nesatisfăcător, a comis multiple contravenții, anterior a fost condamnat, prin sentința Judecătorei Hâncești din 06.04.2017, fiind încetat procesul penal pornit în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în temeiul art. 109 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, că inculpații au comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani, limitele noi, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind de la 4 ani la 6 ani și 8 luni închisoare.

De asemenea, instanța a statuat că, odată ce inculpatul Sîrbu P. se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, are patru copii minori, soția este însărcinată, că lipsesc circumstanțe agravante, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, dar cu suspendarea condiționată a executării ei, în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, în cazul în care inculpatul Chițanu V. nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, se caracterizează satisfăcător, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că anume acesta a aplicat arma în privința minorilor, corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura raionului Hâncești, Oxana Ungureanu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie aplicată pedeapsa cu 6 ani închisoare, la fiecare.

Apelanta a invocat că sentința este ilegală sub aspectul aplicării pedepsei prea blânde inculpaților.

Or, în privința lui Sîrbu P. au fost intentate trei cauze penale în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, care au fost încetate, cu scoaterea acestuia de sub urmărire penală, iar pe o cauză a fost aplicată amnistia.

În privința lui Chițanu V. a fost încetată o cauză penală în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Deci, pedepsele aplicate inculpaților nu vor duce la realizarea scopului stipulat la art. 61 Cod penal, potrivit căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea lui, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

3.1. A declarat apel și avocata Elena Țigănașu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Chițanu V. să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Apelanta a indicat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a omis și faptul că părțile vătămate minore provin din familii social vulnerabile, părinții fiind iresponsabili și consumatori de băuturi alcoolice. Minorii sunt de foarte mult timp în conflict cu legea, iar poliția nu a acordat suficientă atenție, au fost și sunt cercetați penal pentru furturi, jafuri și alte infracțiuni. Anume aceste împrejurări au determinat inculpații la comiterea infracțiunii, neavând încredere în organele de drept.

Astfel, după decesul rudelor inculpaților, care a fost jefuite de către părțile vătămate, aceștia au dorit doar să-i sperie să nu mai comită alte fapte, însă s-au ales cu o pedeapsă penală.

Totodată, instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul se căiește sincer și că îi pare foarte rău că a fost atras de către prieteni la comiterea infracțiunii, a recunoscut pe deplin vinovăția, comunicând circumstanțele cauzei în care a fost săvârșită infracțiunea, că părțile vătămate au solicitat să nu-i fie aplicată inculpatului pedeapsa cu închisoare, deoarece s-au împăcat, a recuperat prejudicial moral și material și a avut un rol de complice, adică mai puțin activ în comiterea faptei.

Prin urmare, în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 78 și 79 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2021, apelul avocatei Elena Țigănașu a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Chițanu Veniamin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 11.10.2021, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 21.04.2021 până la 19.07.2021, cât și perioada executată a pedepsei de la 19.07.2021 până la 11.10.2021.

Lui Sîrbu Petru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), (3), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 22.04.2021 până la 19.07.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Sîrbu P. se caracterizează pozitiv, are cinci copii minori la întreținere, a comis multiple contravenții, anterior nu a fost judecat, însă prin ordonanța Procuraturii Hâncești din 09.12.2008 a fost încetată urmărirea penală în privința lui în legătură cu intervenirea amnistiei, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Inculpatul Chițanu V. se caracterizează nesatisfăcător, a comis multiple contravenții, anterior a fost judecat, prin sentința Judecătoriei Hâncești din 06.04.2017, procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal fiind încetat în temeiul art. 109 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Deci, în circumstanțele în care inculpatul Chițanu V. anterior a fost condamnat, se caracterizează satisfăcător, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante, și anume, acesta a aplicat arma în privința minorilor, lui Chițanu V., recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 43, art. 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal urmează a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu executare.

Totodată, inculpatul Sîrbu P. se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, dar prin ordonanța Procuraturii Hâncești din 09.12.2008 s-a dispus încetarea urmării penale în privința lui în legătură cu intervenirea amnistiei și a fost scos de sub urmărire penală pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în două cauze penale, acesta are calitatea de organizator și autor în săvârșirea infracțiunii, că are cinci copii minori la întreținere, că au fost stabilite circumstanțe

atenuante și lipsesc cele agravante, și astfel, inculpatului Sîrbu P., recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), (3), 43, 164 alin. (2) lit. b), c), e), g) Cod penal, urmează a-i fi aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

Prin urmare, referitor la modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare, aplicată inculpatului Sîrbu P., se impune în mod imperativ executarea în regim real al pedepsei.

Deci, cererea procurorului de a aplica în privința lui Sîrbu P. pedeapsa cu închisoarea cu executarea reală și argumentele formulate în apel sunt neîntemeiate, or, corectarea inculpatului este posibilă doar cu privarea de libertate, deoarece o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

Anume aplicarea pedepsei cu închisoare, cu executare reală în privința inculpatului Sîrbu P. este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de către acesta, cât și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

În împrejurările cauzei, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Sîrbu P., aplicată de instanța de fond este neîntemeiată și nejustificată. Or, acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, care îl va convinge de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

5. Avocata Elena Buguța declară recurs ordinar, în numele părților vătămate Bumbu G. și Gonța I., în care solicită casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispus admiterea solicitărilor declarate de către avocata Elena Țigănașu.

Recurenta invocă că instanța de apel a încălcat dreptul părților la un proces echitabil, nu a dat răspuns argumentelor invocate de apărătorul Elena Țigănașu în cadrul cererii de apel depuse în interesele apelanților.

Mai mult, instanța de apel absolut incorect a reținut că apărătoarea Elena Buguța a susținut apelul declarat de procuror cu respingerea apelului declarat de apărătoarea Elena Țigănașu.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. Declară recurs ordinar și avocata Elena Țigănașu, în numele inculpatului Sîrbu I., în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta menționează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul Sîrbu P. este la prima abatere de natură penală, și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer, are 5 copii minori la întreținere, este unicul întreținător al familiei, soția nefiind angajată în câmpul muncii, fiind invalid, iar ultimul copil este nou-născut, că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări în viața sa.

La fel, instanța de apel nu a indicat care circumstanțe atrag imposibilitatea aplicării prevederilor art. 79 și 90 Cod penal și nu a motivat cum poate avea loc pretinsa favorizare a inculpatului de a săvârși pe viitor acțiuni similare în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, instanța de apel nu a operat cu o individualizare clară a pedepsei aplicate inculpatului or, art. 7 alin. (1) Cod penal prevede că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de fond corect a motivat oportunitatea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, inclusiv în raport cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, constatând și stabilind circumstanțele cauzei și persoana inculpatului care au justificat concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedepsa stabilită.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.2. Avocatul Roman Medeleanu, la fel, declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Chițanu V. să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Recurentul indică faptul că instanța de apel, dispunând respingerea apelului apărării, nu a invocat argumente plauzibile în vederea adoptării acestei soluții, fiind menționate argumente de ordin general, nefiind analizate motivele apelului privind circumstanțele atenuante ale cauzei cu referire la personalitatea inculpatului.

Or, concluziile instanțelor de fond și de apel privind neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Chițanu V. sunt neîntemeiate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 421, 401 alin. (2) Cod de procedură penală, recurs ordinar poate fi declarat în numele inculpatului și de către apărător sau reprezentantul

lui legal. Potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

În sensul vizat, se reține că recursul ordinar declarat de avocata Elena Buguța, privind dezacordul cu soluția instanței de apel prin care a fost respins apelul declarat de avocata Elena Țigănașu în numele inculpatului Chițanu V., nu are niciun suport legal, deoarece nu ea este nici apărător și nici reprezentantul legal al persoanelor vizate (*pct. 2.- 5. din decizie*).

Mai mult, aceasta nu a folosit calea apelului, iar prin decizia instanței de apel, contestată de ea, nu s-a înrăutățit situația părților vătămate, a căror avocată este (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Prin urmare, acest recurs ordinar este unul vădit neîntemeiat, iar conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în asemenea caz.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul avocatului Roman Medeleanu este fondat pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 5.2. din decizie*).

Însă, în recursul declarat, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul avocatului Roman Medeleanu nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent (*pct. 5.2. din decizie*).

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare ale avocaților Elena Țigănașu și Roman Medeleanu, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5.1.-5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4., din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul în care inculpații au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Sîrbu P. are la întreținere cinci copii minori, dar au comis, prin participație, o infracțiune gravă, față de mai multe părți vătămate minore, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 6 la 10 ani, anterior fiind deja în conflict cu legea, ce denotă că sunt predispuși spre comiterea acțiunilor infracționale, potrivit art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de judecată, nefiind obligată să argumenteze neaplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurenți, o pedeapsă penală mai

blândă decât cea stabilită de instanța de apel, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpaților și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării acestora, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Mai mult, această soluție este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.1. și 5.2.* din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenții Elena Țigănașu și Roman Medeleanu, că hotărârea atacată cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că aceste recursuri ordinare sunt, la fel, vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Elena Buguța în numele părților vătămate Bumbu Gheorghe și Gonța Ion, de avocata Elena Țigănașu în numele inculpatului Sîrbu Petru Ion și de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Chițanu Veniamin Ion, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2021, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 februarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico